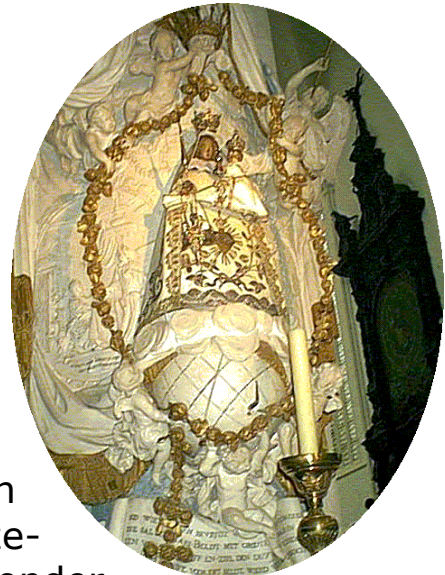

Gebeuren er nog wonderen?

In 1801 schreef Friedrich von Schiller (10/11/1759 - 9/5/1805) in zijn proloog voor *Die Jungfrau von Orleans*: "Ach, es geschehen keine Wunder mehr! (Ach, er gebeuren geen wonderen meer!)", en dat terwijl onze geschiedenis doorweven is met allerlei wonderbaarlijke verhalen die, o.a. toegeschreven worden aan de Rozenkrans en het bidden ervan, ook in onze Sint-Pauluskerk. Zie maar naar de vijf panelen in het "Klein gestoelte van de Rozenkrans" en de bas-reliëfs die de console van het beeld van Onze-Lieve-Vrouw versieren. Elke afbeelding stelt een wonder voor dat toegeschreven wordt aan het bidden van de Rozenkrans.

Maar gebeuren er nog wonderen? Oordeel zelf.

Augustus 2012. In Afghanistan is de 19-jarige Britse soldaat, Glenn Hockton, lid van de Coldstream Guards, aan het nippertje aan de dood ontsnapt. De man was op patrouille in de provincie Helmand toen zijn rozenkrans plots van zijn hals viel. Toen hij zich bukte om de ketting op te rapen, zag hij dat hij op een landmijn stond. Volgens zijn moeder, Sheri Jones, aan wie hij het achteraf vertelde, voelde het aan of hij een klap op zijn rug kreeg. Zijn collega's snelden onmiddellijk ter hulp en konden hem na 45 bange minuten in veiligheid brengen.

Toeval of niet? Maar het wordt interessanter. Voor hij naar Afghanistan vertrok vroeg hij aan zijn moeder om de rozenkrans van zijn overgrootvader mee te mogen nemen. Deze man, Joseph 'Sunny' Truman, lid van het Royal Regiment of Fusiliers, werd op het einde WOII als krijgsgevangene verplicht zich, samen met vijf collega's, te verwijderen van de oprukkende geallieerde strijdkrachten. Op een bepaald moment bukte hij zich om iets op te rapen. Op dat moment ontplofte er een bom. Hij alleen overleefde het. Hij had de rozenkrans opgeroepen die later zijn achterkleinzoon zou redden.

